

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Колодій Любові Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин другої, третьої статті 3 Закону України „Про місцеві вибори“, частини другої статті 8 Закону України „Про Державний реєстр виборців“

м. К и ї в
22 липня 2020 року
№ 159-3(II)/2020

Справа № 3-126/2020(266/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Колодій Любові Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин другої, третьої статті 3 Закону України „Про місцеві вибори“ від 14 липня 2015 року № 595–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 37–38, ст. 366), частини другої статті 8 Закону України „Про Державний реєстр виборців“ від 22 лютого 2007 року № 698–V (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 20, ст. 282).

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Колодій Л.І. – звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення частин другої, третьої статті 3 Закону України „Про місцеві вибори“ від 14 липня 2015 року № 595–VIII (далі – Закон № 595), частини другої статті 8 Закону України „Про Державний реєстр виборців“ від 22 лютого 2007 року № 698–V в редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг“ від 10 грудня 2015 року № 888–VIII (далі – Закон № 698).

Згідно з положеннями частин другої, третьої статті 3 Закону № 595 „2. Документом, який посвідчує особу, підтверджує громадянство та засвідчує місце проживання виборця на місцевих виборах, є:

- 1) паспорт громадянина України;
 - 2) тимчасове посвідчення громадянина України (для осіб, недавно прийнятих до громадянства України).
3. Належність громадянина до відповідної територіальної громади та проживання його на відповідній території визначається його зареєстрованим місцем проживання“.

Згідно з положенням частини другої статті 8 Закону № 698 виборчою адресою виборця є адреса, за якою зареєстровано його місце проживання відповідно до Закону України „Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні“.

На думку автора клопотання, оспорювані положення Закону № 595, Закону № 698 не відповідають положенням статті 7, частин першої, другої статті 8, статті 21, частин першої, другої статті 22, частин першої, другої статті 24, частини першої статті 38, частини першої статті 70, статті 71,

першого речення частини першої та першого речення частини другої статті 141 Конституції України, оскільки звужують зміст і обсяг виборчого права та призводять до дискримінації за ознакою місця проживання внутрішньо переміщених осіб.

До конституційної скарги Колодій Л.І. долучила копії рішення Соснівського районного суду міста Черкаси від 8 грудня 2017 року, постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 19 березня 2018 року, постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 12 червня 2020 року, заяви про включення її до списку виборців на місцевих виборах (про зміну виборчої адреси виборця), витягів із нормативних документів, на які вона посилається.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання стверджує, що для осіб, які мають статус внутрішньо переміщених осіб, право вільно обирати було значно обмежене недосконалістю оскаржуваної законодавчої бази (тобто недосконалістю оспорюваних положень Закону № 595 та Закону № 698), оскільки не передбачало механізму внесення внутрішньо переміщених осіб до списку виборців на місцевих виборах через неможливість змінити виборчу адресу без зміни місця реєстрації, тобто мала місце прогалина у законодавстві. Таким чином, Колодій Л.І. фактично

висловлює незгоду з існуючим на момент розгляду її справи у судах законодавчим регулюванням. Однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 595 та Закону № 698 у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, Колодій Л.І. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Також варто зазначити, що заповнення прогалин у законодавстві не належить до повноважень Конституційного Суду України (стаття 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Відповідно до частини першої статті 8 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів (їх окремих положень).

Слід зауважити, що з конституційної скарги вбачається, що предметом конституційного контролю визначено положення частин другої, третьої статті 3 Закону № 595, частини другої статті 8 Закону № 698. Однак аналіз конституційної скарги вказує на те, що фактично йдеться про положення частини другої статті 8 Закону № 698 в редакції, яка була чинною на момент виникнення спору та його розгляду в судах системи судоустрою України. Виборчим кодексом України, прийнятим 19 грудня 2019 року, зокрема, визнано таким, що втратив чинність, Закон № 595, крім положень щодо організації та проведення повторних, проміжних, додаткових виборів і заміщення депутатів, обраних у багатомандатному виборчому окрузі, повноваження яких достроково припинені, що діють до наступних чергових або позачергових виборів депутатів

місцевих рад (з дня набрання чинності вказаним кодексом – 1 січня 2020 року), внесено зміни до Закону № 698, зокрема частину другу його статті 8 викладено в новій редакції (зміни набули чинності 1 липня 2020 року).

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України, крім випадків, передбачених частиною другою статті 8 цього закону, є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі (пункт 5 статті 62).

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Колодій Любові Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин другої, третьої статті 3 Закону України „Про місцеві вибори“ від 14 липня 2015 року № 595–VIII, частини другої статті 8 Закону України „Про Державний реєстр виборців“ від 22 лютого 2007 року № 698–V на підставі пунктів 2, 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України, крім випадків, передбачених частиною другою статті 8 цього закону.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**